157| Δύναμιν ἔσωθεν λαβόντες καὶ πρός Με ἐνατενίζοντες ἀνυψωθῆτε.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/157-δύναμιν-ἔσωθεν-λαβόντες-καὶ-πρός/

Ἀνυψώσατε ἑαυτοὺς ὑπεράνω τῶν ἐγκοσμίων, πνευματικῶς καταρτιζόμενοι καὶ ψυχικῶς ἀποκαθαιρόμενοι προσατενίσατέ Με.

Ἀναγνωρίζετέ Με; Ὀψόμενοί Με, γιγνώσκετέ Με;

Ποῦ δὲ σταθμὸς καὶ ποῦ διάβασις; Πόθεν ἡ ἀναχώρησις καὶ ποῦ τὸ τέρμα; Πόθεν ἐκκινεῖτε καὶ ποῦ πορεύεσθε; Πόθεν ἐξήλθατε καὶ ποῦ ἄγητε; Πάντα ταῦτα γνωστὰ γενήσονται ὑμῖν, ἂν τὴν ὁδόν, ἣν ἐχάραξα ὑμῖν, ἀκολουθήσητε καὶ ἐπ’ αὐτῆς ἀπαρεγκλήτως πορευόμενοι πρός Με ἀνέλθητε.

Οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀκουόντων Με γιγνώσκει Με, ἂν μὴ καὶ διὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὀμμάτων ὀφθήσετέ Με. Οὐδέποτε διὰ τῶν τοῦ σώματος ὀφθαλμῶν, ἀλλὰ διὰ τῶν ψυχικῶν καὶ πνευματικῶν.

Πῶς δ’ ἄν τις ἀναγνωρίσῃ Με, ἀφοῦ οὐκ οἶδεν Με ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ αὐτοῦ; **Οὐδεὶς ὀφθήσεταί Με, οὐδεὶς ἀντιληφθήσεταί Με, οὐδεὶς ἐπιγιγνώσκεταί Με καὶ κατεῖδε Με, ἂν μὴ ἐξ ἄ νωθεν προῆλθεν. Οὐδὲ οἱ πάντες ἄνωθεν προέρχονται, ἢ μὴ οἱ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ κεκλημένοι ὑπ’ Ἐμοῦ, ἵνα συνακολουθήσωσί Με ἐν ταῖς πρὸς τὸν κόσμον Μου πορείαις.**

Ὁδευθήτωσαν δὲ οἱ ἀκηκοότες καὶ γιγνώσκοντες τὴν Ἀλήθειαν, τὴν ἐκ τοῦ Πνεύματός Μου ἐκπορευομένην, οὐ διὰ τῆς πνευματικῆς καταρτίσεως, ἀλλὰ διὰ τῆς πνευματικῆς αὐτῶν διαφωτίσεως. Τὰ ὦτα αὐτῶν ἀνεωχθήσονται ἐνωτιζόμενα τῶν Ρημάτων Μου καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν διανοιγήσονται, ἵνα δι’ αὐτῶν τὸ Φῶς τῆς Ἀληθείας καὶ τῆς Γνώσεως διαλάμψῃ ἐν τῷ πνεύματί των ὡς Ἀκτίς Πνευματικοῦ Φωτὸς ἐκ τοῦ Κόσμου Μου κατερχομένη καὶ αὐτοῖς ὡς ἴδιον αὐτῶν φῶς ἑαυτοὺς περιβάλλουσα.

Πόθεν ἀρυσθήσεσθε τὴν Ἀλήθειαν, ἣν ἐν τῷ κόσμῳ μέλλετε διδάξαι; Οὐκ ἐκ τοῦ κόσμου ὑμῶν, ἀλλ’ ἐκ τοῦ Κόσμου Μου. Καὶ ἡ Ἀλήθεια ἡ Ἐμὴ οὐκ ἐστὶν ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ γνῶσις ἃ ἡ μελέτη ἐπάγει τοῖς πνεύμασι, **ἀλλὰ Φῶς καὶ ὡς Φῶς διαλάμψει ἐπὶ πάσης ἄλλης Ἀληθείας,** περιβάλλουσα αὐτὴν πανταχόθεν καὶ ἀποκαλύπτουσα τὴν διαφορὰν αὐτῆς πρὸς τὴν Ἀμετάβλητον Ἀλήθειαν τῆς ἐκ τοῦ κόσμου ἐξερχομένης. Διότι πάντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ ὑμῶν καὶ τὰ ἐκ τοῦ κόσμου ὑμῶν ἐξερχόμενα φθαρτὰ καὶ μεταβλητὰ ἐστίν, ἐνῷ τὰ ἐκ τοῦ Κόσμου Μου Ἄφθαρτα, Ἀΐδια καὶ

Ἀμετάβλητα.

Καρποῦσθε τῶν καρπῶν τῆς πείρας τῶν τοῦ κόσμου ὑμῶν πραγμάτων, ἵνα διὰ ταύτης κάλλιον γιγνώσκητε παραλληλίζοντες τὰ ἐκ τοῦ κόσμου ἐκπορευόμενα πρὸς αὐτὸν καὶ κρίνοντες ταῦτα συγκρίνητε τὴν ἐκ τοῦ Κόσμου Μου Ἀλήθειαν πρὸς τὴν τοῦ κόσμου σας τοιαύτην.

Μὴν ἐπιζητῆτε ν' ἀνέλθητε τὴν ὕπερθεν ὑμῶν κειμένην ἀνιοῦσαν κλίμακα τῆς ἀνελίξεως καὶ τελειοποιήσεώς ὑμῶν, μὴ ζητῆτε τὸν πλήρη ψυχικὸν καταρτισμὸν ὑμῶν δι' ἁλμάτων, ἀλλὰ κανονικῶς καὶ σταθερῶς πατοῦντες ἐφ' ἑκάστης αὐτῆς βαθμίδος, διότι δὲν δύναταί τις ἀνελθὼν ὑπεράνω ἐκείνων, οἵτινες προεπορεύθησαν, παραγνωρίζων αὐτούς, ἀλλ' οὔτε καὶ ὑπερβῆναι βαθμίδας ὑπερκειμένων, ἂν μὴ πρότερον δὲν διῆλθε διὰ τῆς κατωτέρας τοιαύτης.

Πῶς δέ τις ἀνέρχεται τὰς βαθμίδας ταύτας ἀποκαλυφθήσεται τούτῳ δι' ἰδίας ἐπιγνώσεως καὶ ἀντιλήψεως καὶ διὰ τῆς ἐπὶ τούτῳ προσγενομένης πρὸς αὐτὸν πρότερον καταρτίσεως καὶ διαφωτίσεως, **ἥτις εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὸν βαθμὸν τῆς ψυχικῆς αὐτοῦ πρὸς Ἐμὲ προσεγγίσεως καὶ συνταυτισμοὺ τῶν ἰδεῶν αὐτοῦ πρὸς τὰς Ἐμπνεύσεις, ἃς ἐξ Ἐμοῦ ἀρύεται καὶ προσλαμβάνει.**

Ἑκάστη βαθμίς τῆς πρὸς Ἐμὲ ἀνιούσης πνευματικῆς ἀνυψώσεως ἀποκαθίσταται ἐν αὐτῷ ἐν ἀναλογίᾳ πρὸς τὸν ψυχικὸν αὐτοῦ ἐξαγνισμὸν καὶ τελειοποίησιν καὶ διὰ τοῦτο, ἐφ' ὅσον ἐξυψοῦται καὶ ἀνέρχεται ὑψηλοτέρας βαθμίδας, κατὰ τοσοῦτον ἀποκαλύπτεται αὐτῷ καταφανεστέρα, φωτεινοτέρα καὶ διαυγεστέρα ἡ ὄψις τῶν ἐν τῷ Κόσμῳ Μου πραγμάτων καὶ κατὰ τοσοῦτον ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον διαχωρίζεται ἐπαισθητῶς καὶ καταφανέστερον ὑπ' αὐτοῦ ἡ ἐπιγενομένη εἰς αὐτὸν πρόοδος.

Ἡ πρὸς τὰ ἄνω πρόοδος αὕτη ἔχει μεγίστην σχέσιν μὲ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβε νὰ φέρῃ εἰς πέρας τῇ ὑποδείξει καὶ Καθοδηγήσει Μου.

Διὰ τοῦτο, ἐφ' ὅσον στενώτερον προσκολλᾶται ἐπ' αὐτοῦ, κατὰ τοσοῦτον οἱ μετ' αὐτοῦ δεσμοί Μου συσφίγγονται καὶ κατὰ τοσοῦτον ἰσχυρότερον προσελκύεται ὑπ' Ἐμοῦ, ἵνα ἀνέλθῃ ὑπεράνω τῆς βαθμίδος, ἣν ἤδη ἀνῆλθεν.

Οὐδεὶς δύναται νὰ κατανοήσῃ τοὺς λόγους Μου, ἂν μὴ προγενεστέρως δὲν ὤφθη τὸν κόσμον, εἰς ὃν ζῶ καὶ διαμένω ἐφελκύων πέριξ Ἐμοῦ τοὺς παρ' Ἐμοῦ ἐκλεγέντας, ὡς ὁ Ἥλιος τὸ πλανητικὸν αὐτοῦ σύστημα, **ἐν τῇ ἀτέρμονι ἀνελίξει τῆς Ὑπερτάτης Σοφίας καὶ Γνώσεως τῆς Θείας Τελειότητος καὶ Ἁρμονίας.**

Διὰ νὰ ὠφθῶ δὲ τὸν Κόσμον Μου τοῦτον ὀφείλει πρότερον νὰ καταστῇ τὸ ὄργανον τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ προορισμοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὅστις ἀποβλέπει εἰς **τὴν ἀνάκτησιν τῶν**

ψυχικῶν αὐτοῦ χαρισμάτων, τὰ ὁποῖα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τῷ παρεσχέθησαν καὶ τὰ ὁποῖα ὀφείλει νὰ τελειοποιήσῃ πρὸς καταφανεστέραν ἐκδήλωσιν τῶν ἐξ Ἐμοῦ πρὸς αὐτὸν ἐκπορευομένων καὶ μεταδιδομένων αὐτῷ πρὸς ἐκδήλωσιν πνευματικῶν δυνάμεων.

Διὰ νὰ καταστῇ τις τέλειος, ἂς μὴν ἀνατρέξῃ πρὸς τὸ παρελθὸν τοῦ φθαρτοῦ κόσμου, τοῦ πεπληρωμένου μὲ τὴν σοφίαν τῶν ἀλληλοσυγκρουομένων φιλοσοφικῶν θεωρημάτων καί ἰδεῶν, ἀλλ’ ἂς ἀφήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐλευθέραν καὶ ἀγνὴν νὰ εἰσδύσῃ ἐν τῷ Κόσμῳ Μου, ἀνερχομένη μία πρὸς μία τὰς βαθμίδας τῆς ἀνελίξεως καὶ τελειοποιήσεώς της καὶ ἀντλήσῃ ἐξ Αὐτοῦ τὴν ἐν Αὐτῷ ἐγκρυπτομένην Ἀλήθειαν.

Ὀφείλει οὗτος πρὸ τῆς προσπαθείας τῆς ἀνόδου του ταύτης νὰ Μὲ ἀναζητήσῃ οὐχὶ ἐν τῷ βάθει τοῦ ἀτέρμονος χώρου τοῦ Ἀπείρου τῶν ὑλικῶν κόσμων, **ἀλλ’ ἐν τῷ βάθει τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, ἐν τῇ ὁποίᾳ ζῶ καὶ ὑπάρχω.**

Τὸ μεγαλεῖον τῆς φύσεως, ἥτις διανοίγεται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του ἐν τῷ ἀτέρμονι ἐκτεταμένῳ πεδίῳ τῶν ὑλικῶν κόσμων, δὲν δύναται νὰ συγκριθῇ καὶ παραβληθῇ μὲ τὸ Μεγαλεῖον τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, εἰς τὸ ὁποῖον προσδοκᾶται καὶ ἀναμένεται πρὸ πολλοῦ ν’ ἀνέλθῃ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, ἵνα γνωρίσῃ τὴν Ἀλήθειαν τοῦ Φωτός, τὸ ὁποῖον ἐκλάμπει ὡς Ὑπέρλαμπρος Ἥλιος διαφωτίζων διὰ τῆς Ἀνταυγείας τῆς Ἀπροσπελάστου Ἀκτινοβολίας Του τὴν ἀνθρώπινον σοφίαν, ἥτις ἀναζητεῖ ἐν μέσῳ τοῦ σκοτεινοῦ περιβάλλοντός της ν’ ἀνεύρῃ τὴν Ἀλήθειαν καὶ ἥτις ἐν τῷ ὑλικῷ πεδίῳ πιστεύει, ὅτι ἀνεκάλυψε τὴν πραγματικὴν ἀλήθειαν.

Τετυφλωμένοι ὑπὸ τῶν γνώσεων, τὰς ὁποίας ἡ πεῖρα ἐν τῇ συσχετίσει τῶν ὑλικῶν πραγμάτων τοῦ κόσμου τοὺς ἐδίδαξεν, πιστεύουν, ὅτι οἱ λειτουργοῦντες φυσικοί νόμοι καὶ τὸ ὑλικὸν τῆς φύσεως περιβάλλον εἶναι τὸ μοναδικὸν πεδίον τῆς ἀναζητήσεως τῆς Ἀληθείας.

Ἀλλ’ ἡ ἀλήθεια, ἣν οὗτοι κατέχουσι καὶ τοσοῦτον ὑπερηφάνως ἐπιδεικνύουσι, διαφεύγει ἐκ τῶν χειρῶν των μόλις μία νέα ἄγνωστος δύναμις ἀποκαλυφθῇ, ἀνατρέπουσα τὰ ὑπὸ τῆς ἐπιστημονικῆς των γνώσεως, σοφίας μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης, παραδεδειγμένα.

Καὶ διὰ νὰ διατηρήσωσι τὰ προσχήματα καὶ μὴ καταστῶσι καταγέλαστοι παρηγορούμενοι λέγουσιν, ὅτι ἡ ἐπιστήμη διὰ μιᾶς νέας ἀνακαλύψεως δὲν ἀνατρέπει τὰς ἐπικρατούσας θέσεις αὐτῆς, ἀλλὰ τὰς συμπληροῖ ἐπὶ τὸ ἐπιστημονικώτερον, ἐνῷ πράγματι ἐκριζώνει ταύτας ἐκ θεμελίων, διὰ νὰ ἐπανακτήσῃ τὸ νέον οἰκοδόμημα τῆς προόδου καὶ τῆς ἀληθείας αὐτῆς, τοῦ ὁποίου οὐδέποτε θὰ ἐπιστεγασθοῦν οἱ ἀκατέργαστοι καὶ διασαλευόμενοι ἐν τῇ συμπληρώσει ἀνοικοδομούμενοι τοῖχοι.

Ἀναζητήσατε τὴν Ἀλήθειαν ἐν τῷ Πνευματικῷ Πεδίῳ καὶ ἀποκαθάρατε τὴν ψυχὴν ὑμῶν τελειοποιοῦντες αὐτήν, ἵνα ἐξυψωθῇ καὶ ἀνέλθῃ ὑπεισερχομένη ἐν αὐτῷ, ἵνα ἐξ αὐτοῦ ἀντλήσῃ

τὴν Ἀλήθειαν τοῦ Θείου Κόσμου.

Ζήσατε ἐν ἑαυτοῖς πνευματικῶς καὶ ἐξαγνισθῆτε ψυχικῶς καὶ ἔξητε τὸ Φῶς τῆς Ἀληθείας τῆς Ἀθανάτου καὶ Ἀφθάρτου Ζωῆς, ὅπερ οὐδέποτε σβέννυται, ἀλλὰ διαλάμπει Ἀΐδιον διὰ μέσου τῶν αἰώνων τῆς φθορᾶς.

1942